

מיכתבים

ההרחקה הגורלית

על עיוות עיקריהדת (הנדון), הער
לם הזה 25.5.88.
כאדם מאמין, אם כי לא רתי, אני מתחבט זה
שנים בשאלה הקיומית והגורלית — מה קרה לנו,
היהודים בארץ, שאנחנו הולכים ומאבדים את
צלמנו היחודי כיהודים: מוסריים, אנושיים,
מיסירי-לכת.

עד שבה אורי אבנרי ובנייתו המזהיר שלו, על
מה שקרה בעשורים האחרונים ליהדות הרתית
בארץ, השיב תשובה קצרה, עניינית וחד-מש-
מעית, המסתכמת בארבע מילים: המולך הריח את
אלוהים.

מיכאל עמית, ירושלים

כלי רחמנות

על ההפרדה המתבקשת בין הדת
למדינה (הנדון), העולם הזה
25.5.88.

... משום שהלוגיקה לא יכולה ליהפך לסתם
כטאסה, אני מוכרחה להסכים שהפרדה בין דת
לפוליטיקה אמנם נדרשת.

אבל לשם התחלה שיפטיקו החילוניים והאי-
תיאסטים למיניהם לפשפש בכתובים הדתיים
ועכשיו הם גם מנסים לכפות כפייה חילונית!
כלי רחמנות!

משום שאני רתייה, אבקש לא לפרסם דבריי
בהעולם הזה אלא עם הדגש המקובל, "נכתב ביום
חול".

השכן והשכנה

על הצדקת פירסומה של ידיעה
מסיימת (אתה והשקל), העולם
הזה 18.5.88.

תמיד הערכתי את העולם הזה על שאינו נגרר
אחרי כתיבת הכסא המאפיינת כיום את רוב
העיתונות העברית. חשיפות כן, גילויים כן,
הוקעות כן, אבל רק אלה הראויים לכך —
ככירים המועלים באומן, משרתי-ציבור שרק
טובתם הפרטית לגנר עיניהם וכו'.
הנה, להפתעתי, גיליתי במדור אתה והשקל
ידיעה (הסתבך בעל עבר ביטחוני) על פלוגי,
חקלאי בצפון, שנקלע לקשיים כספיים.
מה הטעם לפרסם שמו של איש זה בציבור
ולהוסיף בכך צרה על צרותיו? האם באמת חובת
הציבור לדעת חלה על כל יהודי שהחליק, אפילו
אם זה, בסך הכל (רק לשם דוגמה) השכן שלי,
שכיר-דירה מן השורה, המתעסק עם שכנתו, עקרת
בית עלומה?

רוצו, היהודים!

על סיכויי ישראל באולימפיאדת-
סיאול הקרובה.

עוד כמה שבועות תיפתח האולימפיאדה
בסיאול וכרגיל לא נאסוף לא זהב, גילד וקורב
לזוהר שאפילו לא ארר.

זאת עוד אחת הבושות החוזרות על עצמן, אחת
לארבע שנים: מדינת היהודים ללא אלופי
אולימפיאדה. והרי מאז האולימפיאדה הראשונה
(אתונה, 1896) לא היתה אולימפיאדה אחת שבה
לא אספו ספורטאים יהודיים מדליות מלוא החור-
פן.

מיכאל מיוערי, מיקרי וחלקי לגמרי של נוטלי
מדליות-זהב יהודיים:

סנט לואיס, 1904 — סמואל ברגר (אר-
צות-הברית), איגרוף, מישקל כבד; שטוקהולם
1912 — ז'ק אוס (בלגיה), סייף; פאריס, 1924
— האורול אבראהאם (בריטניה), ריצת 100
מטר; לוס-אנג'לס, 1932 — אסטוואן בארטה
(הונגריה), כדור-מים; רומא, 1960 — ויירה
קופניקה (ברית-המועצות), קפיצה לרוחק; מכסי-
קריטי, 1968 — אירנה צ'ווינסקה-קירשנשטיין
(פולין), ריצת 200 מטר וכו' וכו'.

יעל גרוממן, חיפה

מקור הגיבור

על מקורו של פיתגס עברי (האחרון
החז"ל), "יומן אישי", העולם הזה
25.5.88.

ניחושיו של אורי אבנרי, כמחבר ידידי האויב
(בעברית: אויב, אחי) שהרעיון הזה מבוסס באיזה
פיתגס עברי עתיק, היו נכונים.

הוא שאל את כל מי שיכול לשאול על מקורו
של פיתגס זה. אילו שאל אותי, הייתי אומר לו
מיד: איזה גיבור? העושה שונאו — אוהבו?
כך אמרו חז"ל באבות דרבי נתן.

ראובן סיוון, ירושלים

פסטיבל קס — סוף!

פרויקט השתלשלות-הכבוד בארץ נדון מראש
לכישלון. התנאים הבסיסיים לכך, כמו צור-
תים מורכבים, בנק-איברים גדול, ומיספר
רב של מנות דם בכוננות, לא יכולים להת-
קיים בארץ. לרעש שלווה
את הפרויקט ואת נסיעתו
של הד"ר קס לא היה כנסיו.

השנה הזו

השבוע ניתנה למחנה-השלום הישראלי ה-
הזמנות הראשונה, מאז פרוץ האינתי-
פאדה, להראות את כוחו ברחוב. הפגנת
ה-5 ביוני, שעד לפני כמה שנים זוהיתה
עם קבוצות מהשוליים הפו-
ליטיים בלבד, היתה להפ-
גנת-מחאה רבת-משתתפים.

עדות ראיה

טוריות שהיו לאלות, תידרוכים בעלי מסר
כפול, הניתנים בקריצת-עין והנותנים
גושפנקה לא-רישמית לעבור על ההוראות
הכתובות, סידרות-חינוך במחנות-הפלי-
טים, ביזה אלגנטית, ובעיקר מעצרים,
עבודות-שטור וקבלנות
עבודות-צבע. רשמים מ-
רות-מילואים ברצועת-עזה.

לאן הוא בורח?

סכומים אדירים זורמים למדינת ישראל
ממקורות זרים ובעיקר מכיסו של משלם-
המיסים האמריקאי. לאן הולך הכסף? מהי
כן נובע הפער העצום בין הכנ-
סות המדינה ובין המצב הכנ-
ס של שירותיה החברתיים?

דך חדש

פקק-תנועה

באיחור של שלוש שנים יצא לאור סיפרו
האחרון של אמיל חביבי, אחיטה, בתרגומו
המצויין של אנטון שמאס. חביבי טוען
שהתרגום מצליח להעביר רק 40 אחוזים
מיופיו של הספר ומספר על מציאות ודימוי,
על ספרות ומוליטיקה ועל
סיפור-ילדות, שהוא גם סי-
פור על פקק-תנועה בחיפה.

בכינוכו

החרמנות הטוטאלית היא אמא של שמואל
וילוז'ני • ריקי גל — הזמרת בעלת הקול
הכי בלונדי במדינה • על פועלה של קרן
תל-אביב לספרות ואמנות • על אונה,
הרומאן החדש של דורית
פלג • ועל צור וירושלים —
שעלה מתהומות הנשייה.

רחל המרחלת מדווחת:

מעשה באיש-עסקים
ידוע שנפל מן הפח
אל הפחת • מיקי
קס ובתיה ישראלי
מצפות לחסידיה •
מדוע בעצם כועסת
נילי פלד על יהודה
ברק? • על גיושין וגורשים בעיר-
הקודש • אחרי הרבה
מחלוקות — מאיר אמסלם
מתחת עם חמוטל פוקס.

המדורים הקבועים:

מיכתבים — בני רחמנות
איגרת העורך — שופר וכתב
הנרץ — לאן הלך הכסף?
במדינה — איש באקו
תשקיף — הפטיקו לספור
יומן אישי — ילדה בראזיל
אנשים — סרק ציורה
האין השבוע — בעון עברון
אתה והשקל — פיל רבן
קולנוע — דיסה לחנוקות

כתבת השער הקדמי:

ולדהיים לא מתכנן

פסק-הדין ב"מישפטו" של קורט ולד-
היים לא שינה את דעתו, להיפך. הוא
רק חיזק אותה. היום, יותר
מתמיד, אין לו כל כוונות
לאכזב את עמו ולהתפטר.

כתבת השער האחרון:

רצח ללא סיבה?

ביום הרביעי בלילה ירתה נעמי אל-
ג'עברי בבחור-ישיבה שטייל עם חברו
בגן סאקר בירושלים. היא נתפסה וחו-
דתה באשמה. מה הביא בחורה ערבית
שחיה בחברה יהודית וש-
שינאתה לערבים היתה גלו-
יה, לרצוח יהודי בן-גילה?

מומחים למעקפים

בפסק-הדין במישפטו של דויד בלס חלקה
השופטת שושנה ברמן שבחים לנאשם וכי-
תה אותו מומחה למעקפים. אחרי קריאת
פסק-הדין טענו מישפטנים אחדים כי גם
השופטת היא מומחית למעקפים, שכן
פסק-הדין לא התייחס כלל
לשאלות ולבעיות העקרו-
ניות שעלו מתיק-החקירה.

לילות כנען

בועז עברון, אינטלקטואל ואיש-אשכולות
בסיגנון הישן. בימים אלה יצא לאור סיפרו
החשוב הלואמן, ספר היסטוריוסופי, המס-
פר על העבר, ההווה והעתיד של העם היש-
ראלי בארץ. בראיון להעולם הזה הוא מספר
על עברו כאיש לח"י וכפעיל
בתנועה הכנענית, ועל די-
עותיו לגבי עתיד המדינה.

אתה והשקל

פילים ושטיחונים

מי הרוויח ומי הפסיד במכירת הכשרת-הי-
שוב? • אברהם שפירא מייצר שטיחונים
באמריקה • יורשי חנה סנש נגד קנון •
הגיבנת של ישראל קיסר, או מדוע פוטר
זאב חסדאי • אהרון דוברת מפטר
קרובים לא-יעילים באומן •
הפיל הלבן של ארנסט יפת
מועמד בימים אלה למכירה.

עורבא פרח

מלי סרוסי זוכתה מהאישום על מעשה
מגונה בשלוש שוטרות שהיו בפקודה.
סרוסי מספרת להעולם הזה על העלילות
שהעלילו עליה, החקירה
הכושלת שניהלה המישטרה
ומה שעבר עליה עד הזיכוי.

רינוני רון

אנבל טמיר הפסיקה
לחפש. היא מצאה את
אלי מויאל • יהודית
שווייצר והגדולים
מכולם — רוברט רד-
פורד וריצ'רד גיר •
ומעשה בגיטית יזרעאלוב שרק רצתה
ליטוף, בני מרום ונחש • על
אמן ידוע ששם עינו בכוס •
ועל נירה גל ומנהלה האיש.